

SCRISOARE DUVHVICEASCĂ

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul X, NR. 11 (116) / 2006 BULETIN DE INFORMAȚII Nov. 2006

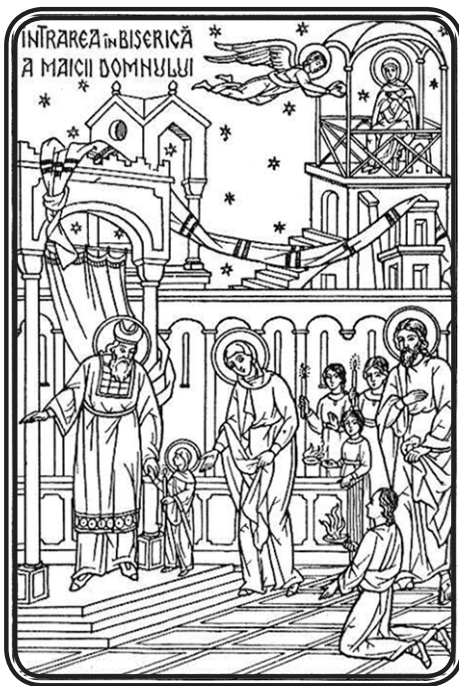
Maica Domnului în Ortodoxie

Între toți sfinții lui Dumnezeu, Maica Domnului strălucește ca luna între stele. Biserica îi aduce un cult de supracinstire sau de supra-venerare pentru rolul ei unic în istoria mântuirii neamului omenesc. Într-adevăr, Maica Domnului s-a făcut prin curăția și mai ales prin smerenia vieții ei (Lc. 1, 48) instrumentul prin care Dumnezeu a putut realiza mântuirea lumii. Dumnezeu nu face nimic fără colaborarea omului (cf. I Cor. 3, 9). Cu atât mai mult când este vorba de mântuirea lui. Pentru ca să vină în lume și să-l mântuiască pe om El avea nevoie de cineva care să-i ofere trupul său pentru ca din el să ia fire omenească. Aceasta a fost Fecioara care prin „Fiat”-ul său („Fie mie după cuvântul tău”) la Buna-Vestire a arhanghelului Gavriil (Lc. 1, 38) a făcut posibilă întruparea Logosului divin. „Fiul lui Dumnezeu, Fiu Fecioarei se face”, cântă Biserica la Crăciun. Astfel Maria devine „Maica Domnului” (Lc. 1, 43) sau Născătoare de Dumnezeu, cum o declară Sinodul al III-lea Ecumenic (din Efes, anul 431). Ea n-a născut un simplu om, ci pe „Unul din Treime”, pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Care și-a luat din ea trup omenesc, făcându-se om. Rămânând ceea ce a fost, Dumnezeu devine, prin întrupare, ceea ce n-a fost, adică om.

În Iisus Hristos – Emanuel, Dumnezeu se întâlnește cu omul. Părinții de la Sinodul IV Ecumenic din Calcedon (451) declară:

„Urmând Sfinților Părinți, noi învățăm și mărturisim cu toții pe Unul și același Fiu, pe Domnul nostru Iisus Hristos, desăvârșit în dumnezeire și desăvârșit în umanitate, Dumnezeu adevărat și om adevărat, având suflet rațional și trup, de o ființă cu Tatăl după dumnezeire, și de o ființă cu noi după umanitate, fiind întru toate asemenea nouă, în afară de păcat. Ca Dumnezeu, s-a născut mai înainte de veci din Tatăl, după dumnezeire, iar ca om s-a

născut în zilele cele de pe urmă pentru noi și pentru mântuirea noastră din Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu, Unul și același Hristos, Fiu, Domn, Unul-Născut, cunoscut în două firi, în chip neamestecat și neschimbat, neîmpărțit și nedespărțit, deosebirea firilor nefiind nicidecum distrusă prin unire, păstrându-se mai ales însușirea fiecăreia și întâlnindu-se împreună într-o singură persoană

și un singur ipostas, nu în două persoane, împărțit sau despartit, ci Unul și același Fiu, Unul-Născut, Dumnezeu-Cuvântul, Domnul Iisus Hristos. Așa ne-au învățat prorocii și Însuși Domnul nostru Iisus Hristos și așa ne-a transmis Simbolul Părinților noștri.” „Fiat”-ul Mariei este în fond „Fiat”-ul întregii umanități cu care Maria este solidară și care suspina după mântuire. După Tradiția Ortodoxă, Maria s-a născut pe cale naturală, ca toți oamenii, deci cu păcatul strămoșesc, care însă pentru ortodocși nu înseamnă păcatul personal al lui Adam imputat urmașilor lui, ci consecințele

„naturale” ale acestui păcat, adică slăbirea firii umane, înstrăinarea ei de Dumnezeu și, în cele din urmă, moartea. Cu toate că Fecioara Maria s-a făcut instrumentul mântuirii lumii născându-L pe Mântuitorul, ea nu poate face excepție de la mântuirea în Iisus Hristos susținând că s-ar fi născut fără păcatul strămoșesc. Afirmând „imaculata conceptio” (adică nașterea fără păcat a Mariei, după cum fac romano-catolicii) diminuăm opera mântuirii universale realizată de Fiul lui Dumnezeu care S-a întrupat și S-a jertfit tocmai pentru ca să izbăvească lumea de păcatul lui Adam și de consecințele lui, inclusiv moartea. Nimeni nu se mântuiește în afara jertfei lui Iisus Hristos! Dar deși s-a născut cu păcatul strămoșesc, Fecioara Maria a fost totuși fără păcat personal. Fiind „plină de har” (Lc. 1, 28), ea n-a actualizat, ca ceilalți oameni, păcatul strămoșesc, rămânând astfel în afara oricărui păcat.

Biserica Ortodoxă mărturisește puritatea fecioria Maicii Domnului. Maria a fost fecioară înainte de naștere, în timpul nașterii și după naștere. Nașterea ei n-a fost una obișnuită, ci o „naștere mai presus de fire”: „Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri și Sfântul Care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema”, îi vestește arhanghelul Gavriil (Lc. 1, 35). Puritatea fecioria Maicii Domnului este redată în iconografia ortodoxă prin trei steluțe care apar pe năframa de pe capul Mariei și pe cei doi umeri.

Relația Maicii Domnului cu Mântuitorul Iisus Hristos, Fiul ei, este unică. Este relația dintre Mamă și Fiu, care înseamnă mai mult decât relația duhovnicească pe care o avem noi oamenii cu Iisus Hristos. Pe de altă parte, toți oamenii, și în primul rând creștinii, sunt fiii duhovnicești ai Maicii Domnului și anume: fii în Fiul. Înainte de a muri pe Cruce, Mântuitorul

o încredințează pe mama Sa ucenicului iubit: „*Femeie, iată fiul tău.*” Iar ucenicului îi spune: „*Iată mama ta*” (In. 19, 26-27).

De fapt, calitatea de fiu ai Maicii Domnului decurge din calitatea noastră de fii ai lui Dumnezeu pe care am dobândit-o tocmai prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, „*întâi născut între mulți frați*” (Rom. 8, 29). Într-adevăr firea umană luată de Mântuitorul din Fecioara Maria recapitulează în sine întreaga umanitate, pe toți oamenii. Hristos n-a fost un om oarecare, un individ separat de ceilalți oameni, ci „Adam total”, „omul universal” care nu este separat de nimeni și de nimic. Astfel că în Iisus Hristos toți oamenii sunt fii ai lui Dumnezeu și frați întreolaltă. Iar fiii lui Dumnezeu sunt implicit și fiii Maicii Domnului, căci calitatea de fii o avem numai prin și în Iisus Hristos,

Care este deodată Fiul lui Dumnezeu (după natura Sa divină) și Fiul Maicii Domnului (după natura Sa umană).

Prin calitatea ei de Maică a lui Dumnezeu, Fecioara Maria este „*mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii*”, precum o cinstește Biserica. Ea este prima persoană umană îndumnezeită. După Sfinții Părinți ai Bisericii, scopul suprem al creației este îndumnezeirea, umplerea ei de energiile divine pentru ca „*Dumnezeu să fie totul întru toate*” (I Cor. 15, 28). Întreaga Tradiție a Bisericii Ortodoxe mărturisește în cor: „*Dumnezeu S-a făcut om pentru ca pe om să-l îndumnezeiască.*”

Cultul Maicii Domnului și al sfinților nu umbrește cu nimic adorarea lui Dumnezeu. Dimpotrivă, Dumnezeu se preamărește întru sfinții Săi. „*Mînnunat este Dumnezeu întru sfinții*

Săi”, cântă Biserica.

Cinstindu-i pe sfinți, și în primul rând pe Maica Domnului, Îl cinstim pe Dumnezeu Însuși Care i-a sfințit, sfințenia fiind proprie numai lui Dumnezeu. Ea este darul exclusiv al lui Dumnezeu. În sfinți, Dumnezeu se manifestă și se oglindește cu toate atributele și calitățile Sale divine. Mai mult, sfinții se identifică cu Dumnezeu: tot ceea ce este Dumnezeu prin natură sunt și sfinții prin har, astfel că prin sfinți Dumnezeu este mai aproape de lume și lucrează în ea în modul cel mai concret, conducându-o la desăvârșire. Fără sfinți, lumea ar rămâne închisă în ea însăși și opacă față de prezența și lucrarea lui Dumnezeu.

Mitropolitul Serafim

*Ne vorbește Părintele Porfirie**

(*continuare*) Cel smerit crede că toate depind de Hristos, și că Hristos îi dă harul Său, și astfel înaintează. Cel ce are sfânta smerenie trăiește de acum în Biserica cea nezidită de pe pământ. Are întotdeauna bucuria lui Hristos, chiar și în cele neplăcute. Vedem aceasta și în viețile sfinților. Apostolul Pavel ce era? Om ca și noi. Dar ce s-a făcut? S-a făcut organ al lui Dumnezeu, vas al alegerii. Mărturisesc cuvintele lui: *Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine... Căci pentru mine viață este Hristos, iar moartea un câștig.* Ardea de iubirea lui Hristos. Smerenia l-a ridicat acolo. Să arzi pentru Dumnezeu, aceasta-i totul.

Dacă aveți iubire către Dumnezeu și către aproapele, Dumnezeu va dărui smerenia, va dărui sfințirea. Dacă nu aveți iubire către aproapele și către Dumnezeu, dacă vă leneviți, are să vă chinuiască satana, o să se răzbune pe voi omul cel vechi, or să vă greșească toți și toate, o să cârțiți zicând: „De ce-ai lăsat asta aici? De ce acolo?”

Atunci când omul trăiește fără Dumnezeu, fără liniște, fără încredere, ci cu frământare, zbcium, întristare, deznădejde, dobândește boli trupești și sufletești. Astenia psihică, neurastenia, schizofrenia sunt stări demonice. Diavol este și vorbirea „smerită”. I se spune *complex de inferioritate*. Adevărata smerenie nu vorbește, nu rostește cuvinte „smerite”, adică „sunt păcătos, nevrednic, ultimul dintre

toți...” Cel smerit se teme să nu cumva să cadă în slavă deșartă prin cuvintele cele „smerite”. Aici nu se apropie harul lui Dumnezeu. Dimpotrivă, harul lui Dumnezeu se află acolo unde există smerenie adevărată, smerenia dumnezeiască, desăvârșita încredere în Dumnezeu. Dependența de El.

Asta are mare valoare, să fii călăuzit de Dumnezeu, să nu ai nici o voie. Robul nu are nici o voie: ce vrea domnul său. Tot astfel și credinciosul rob al lui Dumnezeu. Devii rob al Lui, dar în Dumnezeu afli slobozire. Aceasta este adevărata libertate. Să arzi pentru Dumnezeu. Asta-i totul. Am mai spus-o. Dacă ești biruit de Dumnezeu, ești robit Lui și trăiești în libertatea fiilor lui Dumnezeu: *...ceea ce te biruiește, aceea te și stăpânește* (II Ptr. 2, 19). Se întâmplă ca și cu ucenicul care are desăvârșită încredere în Bătrânul lui, iar Dumnezeu îi dă harul. Amintiți-vă de Prorocul Elisei. A luat cojocul și a lovit apele râului, dar nu le-a despărțit în două, precum făcuse Prorocul Ilie, căci tot ceea ce făcea, făcea fără smerenie, din egoism. Apoi, când s-a smerit și a văzut că singur nu poate face nimic a cerut cu smerenie ajutorul Bătrânului său, Prorocul Ilie, și a primit har. Apele s-au despărțit și s-a făcut drum ca să treacă.

Trebuie, firește, și puțină străduință, dar smerenia cea mai înaltă nu se dobândește numai prin străduințe și luptă. Este roada harului. O spun din

experiență: tot ce am, am de la har. *De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc* (Ps. 126, 1). Pe toate le dă Hristos.

Să fim în toate smeriți: în cuget, în cuvinte, în purtare. Niciodată să nu ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu zicând: „Am virtuți.” Dumnezeu nu are trebuință de virtutea noastră. Întotdeauna să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu, ca păcătos, însă fără deznădejde, ci „îndrăznind la mila milostivirii Sale.” Ajunge să aflăm secretul. Secretul este iubirea lui Hristos și smerenia. Hristos ne va da smerenia. Noi, cu neputințele noastre, nu-L putem iubi. Să ne iubească El. Să-L rugăm mult să ne iubească El și să ne dea râvnă să-L iubim și noi.

Este smerenie să crezi că toți sunt buni. Și dacă auzi ceva rău despre cineva, să nu crezi. Pe toți să-i iubești, să nu te gândești la nici un rău și să te rogi pentru toți. N-ai nevoie de altă filosofie. Inima celui bolnav de slavă deșartă nu se poate smeri. Când este corectat sau sfătuit, el răspunde cu tărie împotriva, iar când este lăudat și lingușit se poartă necuviincios. Orice i-ai spune, înțelege să se mândrească și mai mult. Se îngrijește și se învârte numai în jurul propriului sine. Dimpotrivă, păcătosul care se pocăiește și se mărturisește iese din sine însuși. Atunci când se mărturisește, nu se mai întoarce înapoi.

Sufletul bolnav de slavă deșartă este înstrăinat de viața cea veșnică. În cele din urmă, egoismul este curată nerozie! Slava deșartă ne face găunoși. Când săvârșim ceva doar ca să fim văzuți de ceilalți, atunci rămânem deșerți sufletește. Tot ce facem, să facem spre a-I mulțumi lui Dumnezeu; dezinteresat, fără slavă deșartă, fără mândrie, fără egoism, fără, fără, fără... Să fii cântăreț în biserică, la mănăstire. Să ai glas îngeresc și să-I cânti lui Dumnezeu, fără să știi că atâția oameni te ascultă, adică fără

să te gândești la asta. Se poate? Nu-i ușor. E greu. De-asta mulți cântăreți s-au rătăcit. De obicei, toți cântăreții buni au mare egoism. Bineînțeles, nu toți, dar cei mai mulți. Însă, când ai smerenie, chiar dacă citești sau cânti frumos, nu ești influențat de cei care te ascultă. Ce este – ai să-mi spui, dacă citești sau cânti frumos, și te aude Bătrânul tău? Asta nu-i nimic, dacă ai smerenie.

Trebuie, cu orice jertfă, să devenim buni. Asta mă străduiesc și eu, sârmanul. Dar vine osteneala pe

aici, mă zdrobește boala pe dincolo, și nu pot să fac nimic. Însă mă lupt. Vreau să devin mai bun, vreau să-L slăvesc pe Dumnezeu cu iubire, cu înflăcărare, mă străduiesc, dar nu iese nimic. Însă aceasta îmi dă bucurie și mulțumire că, în sfârșit, mă străduiesc să-L iubesc pe Hristos. N-am izbândit-o, dar o doresc.

* Text preluat din cartea "Ne vorbește Părintele Porifirie", Editura Buna Vestire, Galați, 2003, pp. 254-257

Unui om care se plânge că nu crede în Dumnezeu*

Ce păcat ai făcut de a dat peste tine această nefericire a tuturor nefericirilor: de ai rupt legătura cu Izvorul vieții și Dătătorul înțelegerii; de te-ai lepădat de Cel a Cărui ființă veșnică e mai învederată decât ființa noastră de o clipă și prin a Cărui ființare numai se poate afirma și ființarea noastră?

Dumnezeu nu Se ascunde de om. Omul păcătos se ascunde de Dumnezeu; se tot ascunde până ce îl pierde cu totul din vedere. Precum stă scris despre strămoșii oamenilor când au păcătuț: *și s-a ascuns Adam și femeia lui de către fața Domnului Dumnezeu între pomii Raiului*. Precum atunci, așa și acum. De fiecare dată când omul face un păcat greu, el se ascunde de Dumnezeu în spatele naturii. Și se pierde între făpturi, se pierde între pomi și pietre și animale ca între o treime idolească înrudită cu el, se scufundă în umbra naturii. Și după cum se vorbește de eclipsă de soare atunci când luna îl acoperă pe acest luminos împărat al naturii, așa s-ar putea vorbi și despre o „eclipsă de Dumnezeu”, Soarele dreptății, în privința celor ce L-au acoperit de ochii lor cu natura pe Făcătorul naturii. Acesta, însă, este doar felul nostru, omenesc, de a vorbi: căci eclipsa de soare nu înseamnă că soarele și-a pierdut lumina, ci numai că lumina

lui este acoperită prin ceva de ochii noștri, întocmai la fel, și eclipsa de Dumnezeu nu înseamnă că Dumnezeu S-a pierdut și că El nu mai este, ci că ceva s-a pus între Dumnezeu și om și L-a ascuns pe Dumnezeu de înțelegerea omenească.

Acest ceva este păcatul omenesc. Nu-i natura de vină că ateul o divinizează. Ea se împotrivesc toată lepădării de Dumnezeu, și urăște de moarte și alungă pe apostatați și pe cei care o divinizează. Toată natura, de la marele soare până la mărunțul atom, dă mărturie într-un glas și în armonie despre ființa și lucrarea Făcătorului său. Vechii egipteni divinizau toate făpturile, și mai presus de toate un bou negru, numit Apis. Spune o legendă că a venit un oarecare faraon ca să-i aducă jertfă lui Apis; dar când s-a închinat înaintea aceluia așa-zis dumnezeu, boul l-a luat în coarne și l-a alungat departe de sine. „Acuma văd că ești bou, și nu dumnezeu!” - a strigat faraonul supărat.

La care Apis i-a răspuns: „Asta am vrut și eu să vezi; și de acum să te închini Celui ce ne-a făcut și pe mine, și pe tine”.

Tu spui: „îmi este greu să cred până nu văd!” Dar cu ce dorești tu să vezi, cu ochiul sau cu duhul? Dacă vrei să vezi cu ochiul trupesc, Cel ce este mai mare ca universul ar trebui să se mic-

șoreze și să încapă în câmpul tău vizual mărginit. Ce, tu îți vezi rațiunea cu ochii? Și totuși, te-ai supăra dacă cineva ți-ar spune că el nu crede că ai rațiune până n-o vede cu ochii lui. Iar dacă vrei să-L vezi pe Dumnezeu cu duhul, atunci poți să îl vezi, fiindcă duhul omenesc e mai întins decât universul, și fiindcă și *Dumnezeu duh este*. Numai că duhul tău trebuie să fie curat, fiindcă doar celor curați li s-a făgăduit că-L vor vedea pe Dumnezeu. Fugi cât mai repede din întunericul acesta ce ți-a pătruns în suflet ca un păianjen. Când Adam a păcătuț, el a fugit de la fața lui Dumnezeu - dar Milostivul Făcător nu a fugit de la făptura Sa, ci S-a apropiat și l-a strigat pe Adam: *Adame, unde ești?* Și pe tine te strigă, de la foarte mare apropiere - oare nu auzi: „Blagoie, unde ești?” Întoarce fața ta către lumină, fiule al luminii. Părintele luminilor te cheamă cu dragoste aprinsă. Ascultă și să știi: nimeni din neamul tău și poporul tău nu s-a proslăvit, afară numai de proslăvitorii lui Dumnezeu.

De la Domnul, milă ție și sănătate!

* Text preluat din cartea: Sf. Nicolae Velimirovici, "Răspunsuri la întrebări ale lumii de astăzi. Scrisori misionare." Vol. I, Ed. Sophia, București, pp. 69-70

Platoșa Sfântului Patrick*

Mă leg astăzi
Cu vârtutea cea tare a chemării Treimii:
Cred în Treimea în Unime,
Făcătorul a toate.

Mă leg astăzi pentru ca Puterea lui
Dumnezeu să mă povățuiască,
Tăria lui Dumnezeu să mă sprijinească,

Înțelepciunea lui Dumnezeu să mă învețe,
Ochiul lui Dumnezeu să vegheze asupra mea,

Urechea lui Dumnezeu să mă audă,
Cuvântul lui Dumnezeu să-mi dea grai,
Mâna lui Dumnezeu să mă povățuiască,

Calea lui Dumnezeu să rămână în fața mea,
Scutul lui Dumnezeu să mă acopere,
Oastea lui Dumnezeu să mă apere,

Împotriva curselor diavolilor,
Împotriva ispitei patimilor,
Împotriva poftelor firii,

Împotriva tuturor celor ce gândesc să mă vatăme,
Fie ei aproape sau departe,
Fie ei mulți sau puțini.

Hristoase, apără-mă astăzi
De toată otrava, de foc,
De înec, de rană de moarte,
Ca să pot primi răsplată bogată.

Hristos cu mine, Hristos în fața mea,
Hristos în spatele meu, Hristos înlăuntrul meu,
Hristos dedesubtul meu, Hristos deasupra mea,
Hristos la dreapta mea, Hristos la stânga mea,
Hristos în inima tuturor celor care se gândesc la mine,

Hristos în gura tuturor celor ce vorbesc cu mine,
Hristos în fiecare ochi care mă vede,
Hristos în fiecare ureche care mă aude.

* Fragmente dintr-o frumoasă poezie-rugăciune scrisă de Sf. Patrick, apostolul Irlandei (+17 mar. 465 d. Hr.)

LISTA DONATORILOR PENTRU BISERICĂ

Boholț Zaharia	50,00 EUR
Engelhard Florian	50,00 EUR
Un credincios	150,00 EUR
Dr. Mihnea-Ștefan	50,00 EUR
Onițiu Nicolae	50,00 EUR
Utzat Maria & Martin	50,00 EUR
Arvinti Ion	250,00 EUR
Mihalea Teodor	100,00 EUR

Loch Ioan-Eduard	50,00 EUR
Western Union	100,00 EUR
Un credincios	30,00 EUR
O familie	50,00 EUR
Suciu Maria	40,00 EUR
Siculan Iulian	50,00 EUR
Nedelcu Diana	45,00 EUR
Goell Viorica & Wolfram	25,00 EUR
Hartobanu Petru	100,00 EUR
Parohia Karlsruhe	296,46 EUR
Parohia Konstanz	200,00 EUR

Serghe Grubeanu	50,00 EUR
Gisela Kleineidam	50,00 EUR

Vă rugăm să trimiteți ajutorul D-voastră în contul bisericii (Rumänische Orthodoxe Metropolie, Konto-Nr. 101167804, BLZ 75090300, Bank Liga eG).

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze cu pace, sănătate și spor în toate pe binefăcătorii noștri.

INFORMAȚII

DIN AGENDA

PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

3 oct. – slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

8 oct. – slujește Sf. Liturghie și predică la Giessen cu prilejul hramului, cu participare numeroasă. Din sobor au făcut parte P.C. Pr. Ștefan Anghel (Offenbach), Dorin Petrușe (paroh), Diac. Dumitru Dura și Ioan Roșca (Alba-Iulia).

12 oct. – participă la slujba Vecerniei în Catedrala Patriarhală din București și predică.

13-14 oct. – participă la întrunirea reprezentanților Asociațiilor românești din Europa, organizată la București de Ministerul Afacerilor Externe.

14 oct. - *Sf. Paraschiva* - participă la Sf. Liturghie în Catedrala Patriarhală.

15 oct. – împreună cu Î.P.S. Laurențiu al Ardealului sfințește biserica din satul natal Boholț (Brașov), după lucrările de pictură. Seara, slujește Vecernia și predică în Catedrala din Făgăraș.

16-18 oct. – ia parte la măn. Brâncoveanu (Făgăraș) la o întrunire internațională referitoare la evreii mesianici (care cred în Hristos), cu participarea mai multor evreii mesianici din Israel și alte țări.

19 oct. – se întâlnește cu Dl. Mihai Gheorghiu, secretar de stat la Departamentul Românilor de pretutindeni.

22 oct. – slujește Sf. Liturghie și predică la Karlsruhe (paroh P.C.Pr. Marius Mezinca) cu participare numeroasă.

26 oct. - *Sf. Muc. Dimitrie* - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

28 oct. – oficiază slujba Privegherii în Catedrala mitropolitană, după care tunde ca rasofoar pe tânărul teolog Vlad Benea cu numele de Grigorie. Rostește cuvânt de învățătură.

29 oct. – slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg, cu prilejul hramului. Din sobor au făcut parte: P.S. Sofian, P.C. Pr. Teofil Herineanu (paroh), Arhim. Dumitru, starețul Măn. Nicula (Cluj), Protos. Serafim (Măn. Cășiel), Protos. Nicolae (Nicula), Diac. Dumitru Dura și Ierod. Teofan (Nicula). În cadrul Sf. Liturghii, hirotonește întru diacon pe tânărul Grigorie Benea, însărcinat cu activități dedicate tinerilor din Mitropolie.

31 oct. – primește un grup de pastori și profesori de religie germani, cărora le ține un curs despre „Ortodoxie și confesiunile occidentale.”

DIN AGENDA

PĂRINTELUI EPISCOP SOFIAN

2 oct. - slujește în sobor Sf. Liturghie și rostește cuvânt de învățătură la Schitul Românesc Prodromu din Sf. Munte Atos.

8 oct. - slujește Sf. Liturghie și rostește cuvânt de învățătură la Capela Sf. Siluan. Seara, în continuarea vecerniei, conduce ora de cateheză pentru adulți.

14 oct. - *Sf. Paraschiva* - noaptea săvârșește Privegherea cu Sf. Liturghie

și predică la Capela Sf. Siluan. A doua zi, seara, în același loc, participă la conferința: „Gott der bedingungsloser Liebe”, susținută de teologul catolic Dr. Eugen Biser.

15 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Berlin (paroh: P.C. Pr. Dr. Constantin Mihoc).

16 oct. - la invitația Fundației Konrad Adenauer, participă la Berlin la conferința: Înaintea intrării în UE – provocări pentru Bisericile Ortodoxe Română și Bulgară, unde ia parte la o discuție pe tema: Bisericile Ortodoxe – o voce puternică în Europa unită.

20 oct. - participă la München la ședința Comisiei Ecumenice.

22 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

26 oct. - *Sf. Muc. Dimitrie* - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

29 oct. - slujește Sf. Liturghie împreună cu Î.P.S. Mitropolit Serafim și un sobor de preoți și diaconi în Catedrala mitropolitană din Nürnberg. Predică.

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND UND ZENTRALEUROPA

Fürther-Str. 166-168 • D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49)0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT
Ierod. Grigorie Benea

Abonament 15,50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG
Konto.-Nr. 116 78 04 • BLZ 750 903 00